

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e

Az ügy száma: Kfv.V.35.553/2018/7.

A tanács tagjai: dr. Lomnici Zoltán a tanács elnöke
dr. Stefancsik Márta előadó bíró
dr. Kurucz Krisztina bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Juhász Gábor István ügyvéd

Az alperes: Nemzeti Adó és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Az alperes képviselője: dr. Madai Péter kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2018. április 25. napján kelt 4.K.27.268/2016/30. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.268/2016/30. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 173.275 (azaz egy százhetvenháromezer- kettő százhetvenöt) Ft felülvizsgálati költséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 693.100 (azaz hatszáz-kilencevenháromezer-egyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal (NAV) Megyei Adóigazgatósága (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 2008-2011. évekre társasági adó, 2008-2012. évekre általános forgalmi adó (áfa) adónemekre lefolytatott bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzés alapján a 2015. július 20-án kelt határozatával a felperest 6.757.000 Ft adóhiány, 3.378.000 Ft adóbírság és 2.296.000 Ft késedelmi pótlék megfizetésére kötelezte.
- [2] A fellebbezés folytán eljáró alperesi jogelőd, a NAV Közép-magyarországi Regionális Adó Főigazgatósága (a továbbiakban: alperes) a 2015. november 10-én kelt határozatával az elsőfokú határozatot megváltoztatta, az adóhiány összegét 6.931.000 Ft-ban, az adóbírságot 3.465.000 Ft-ban, a késedelmi pótlékot 2.353.000 Ft-ban állapította meg.
- [3] Határozatát az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 2. § a) pontjára, 11. § (1) bekezdésére, 55. § (1) bekezdésére, 68. §-ra, 82. § (1) bekezdésére, a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 3. § (4) bekezdés 7. pontjára, 23. § (3)-(5) bekezdéseire, 26. § (1)-(2) bekezdésére, 86. § (7) bekezdés a) pontjára, 47. § (1) és (9) bekezdésére, 51. §-ra, 78. § (1)-(3) bekezdésére, 88. § (1) és (4) bekezdésére, 165. § (1)-(2) bekezdéseire és 166. § (1)-(2) bekezdéseire alapította.
- [4] Indokolása szerint a felperes az általa bérelt üzlethelyiségben saját beruházással megvalósított berendezési tárgyait, eszközeit a bérleti szerződés megszűnésekor, 2010. augusztus 31-én ellenérték nélkül átadta az új bérlőnek, azonban áfa fizetési kötelezettségének nem tett eleget. Az eszközök könyv szerinti értékét, ezáltal az adó alapját 27.725.638 Ft-ban állapította meg, és 25%-os adómértékkel számolva 2010. augusztus hónapra a felperest az adókülönbözet és jogkövetkezményei megfizetésére kötelezte.

A kereseti kérelem és ellenkérelem

- [5] A felperes keresetében az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését, az adókülönbözet, adóbírság és késedelmi pótlék törlését, másodlagosan azok hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését kérte.
- [6] Indokolása szerint az adóhatóság a tényállás tisztázási kötelezettségének nem tett eleget, figyelmen kívül hagyta a bérlettel kapcsolatos tényeket, azokon belül azt, hogy a szerződés megszüntetésekor a berendezési tárgyait azért adta át az új bérlőnek, mert azok állagsérelem nélkül nem voltak leszerelhetők. Az új bérlő számára azok értéket nem képviseltek, lebontásra kerültek. Előadása szerint elmulasztotta az átadott eszközök terven felüli

értékcsökkenésének elszámolását, de ebből adó tartozása nem keletkezhetett. Az eszközök értéktelenek voltak az átadás időpontjában, így az alperes jogszabálysértően állapította meg az adó alapját.

[7] Érelmezte, hogy az új bérlő képviselőjének nyilatkozatát az alperes nem értékelte, továbbá az értékmegállapítás körében nem került sor helyszíni szemlére, szakértői bizonyításra.

[8] Az alperes a kereset elutasítását kérte a határozatában foglaltak alapján.

Az elsőfokú határozat

[9] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította.

[10] Indokolása szerint az Áfa tv. 11. § (1) bekezdése és 55. § (1) bekezdése értelmében az eszközök térítésmentes átadása következtében a felperesnek áfa fizetési kötelezettsége keletkezett, amelyet nem befolyásol az új bérlő berendezési tárgyak használatát illető szándéka. Az objektíve használható berendezési tárgyak és eszközök értékét az átadásukról szóló szerződés nem tartalmazta, elbontásuk folytán helyszíni szemle lefolytatására, a forgalmi érték szakértői megállapítására nem volt mód, ezért az adóhatóság az Áfa tv. 68. §-nak helyes alkalmazásával, részletes számítás alapján állapította meg az adó alapját az átadáskori előállítási költség összegében. A felperes a tárgyi eszközöket, mint értékesített vagyontárgyakat vezette ki könyveiből, a terven felüli értékcsökkenésről számviteli bizonylattal nem rendelkezett, így alaptalanul állította, hogy csupán könyvelési mulasztás terheli.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet és az adóhatósági határozatok hatályon kívül helyezését kérte.

[12] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Áfa tv. 11. § (1) bekezdését, 55. § (1) bekezdését, az Sztv. 15. § (3) bekezdését, 26. § (2) bekezdését, 47. § (1) és (9) bekezdését, 51. §-át, 88. § (1) és (4) bekezdését, 165. § (1)-(2) bekezdéseit és 166. § (1)-(2) bekezdéseit, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdését, az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 1. § (6) bekezdésében, 44. § (1) bekezdésében, 97. § (4)-(5) és (6) bekezdéseiben, 100. § (3) bekezdésében, továbbá a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. § (1) bekezdésében foglaltakat.

[13] Indokolásában megismételte a keresetében foglaltakat,

továbbá előadta, hogy az elsőfokú bíróság álláspontja téves a körben, hogy az eszközök az átadáskor objektíve használhatóak voltak, értéküket és az adókötelezettséget nem befolyásolta az új bérlő használatot illető szándéka.

- [14] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

- [16] A Pp. 271. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a Kúria azt vizsgálja, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt körben jogszabálysértő-e.

- [17] A Pp. 275. § (1) - (4) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozatot a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül.

- [18] Előrebocsátja a Kúria, hogy a felperes a felülvizsgálati kérelem nagyobb részében az adóhatósági határozatokra vonatkozó kereseti álláspontját ismételte meg (felülvizsgálati kérelem I-III. pont). A Kúria előtt folyó rendkívüli jogorvoslati eljárás tárgya a jogerős ítélet, és nem a közigazgatási határozatok törvényességének vizsgálata, ezért az csak a kérelem IV. pontjában előadottakra vonatkozhat.

- [19] A felperes az elsőfokú bíróság azon megállapításait támadta, hogy az adóhatóság valós tényállásra és helytálló jogszabályokra alapította az adóalapra vonatkozó döntését, és azt megfelelően meg is indokolta. Kifogásolta továbbá, hogy a jogerős ítélet szerint a berendezések használhatóak voltak, és az adókötelezettséget az új bérlő szándéka nem érinti.

- [20] A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemmel érintett körben nem jogszabálysértő.

- [21] A felperes alaptalanul sérelmezte a bérlettel és eszközátadással kapcsolatos tényekre vonatkozó további bizonyítás lefolytatásának mellőzését. Az adójogi jogviszony megítéléséhez az ingyenes eszközátadás megtörténtének [Áfa tv. 11. § (1) bekezdés és 55. § (1) bekezdés], továbbá a könyv szerinti érték meghatározásának [Áfa tv. 68. §] volt csupán jelentősége. Az ügyletek további elemei - így az új bérlő használati szándéka -, azért nem relevánsak, mert nem befolyásolják az adókötelezettséget. Ezért további bizonyítás szükségessége nem merült fel, így a tényállás tisztázottnak tekintendő.

- [22] Azt is helytállónan rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy az alperes határozatában részletes számítást közölt az adóalap vonatkozásában. Az adóhatóság a beruházás aktivált összegéből indult ki, azt csökkentette egyrészt - a helytelenül tárgyi

eszközként aktivált - bérleti díj összegével, majd évente a felperes által alkalmazott terv szerinti értékcsökkenés mértékével. Az így számított könyv szerinti értéket tekintette az Áfa tv. 68. § második fordulója alapján az adó alapjának. Mint ahogy arra az elsőfokú bíróság utalt, a felperes számviteli bizonylatai az átadott tárgyi eszközök értéktelenségét nem igazolták, ezért az alperes által alkalmazott számítás felel meg az adóalap meghatározására vonatkozó Áfa tv. 68. §-nak és az Sztv. felülvizsgálati kérelemben is megjelölt rendelkezéseinek.

[23] A felperes felülvizsgálati kérelmében további jogszabályi rendelkezéseket [Ket. 72. § (1) bekezdés, Art. 1. § (6) bekezdés, 44. §, 97. § (4)-(6) bekezdés, 100. § (3) bekezdés, Pp. 206. § (1) bekezdés] is megjelölt külön indokolás nélkül, amelyek az általa előadottakkal - erre irányuló jogi érvelés hiányában - nem hozhatók összefüggésbe, ezért azok vizsgálatát a Kúria mellőzte.

[24] Mindezek figyelembe vételével a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet megfelel a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályoknak, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[25] A Kúria előtt indított rendkívüli jogorvoslati eljárás tárgya a jogerős ítélet, és nem a közigazgatási határozat törvényességi felülvizsgálata, ezért a kérelemben azt kell megjelölni, hogy a jogerős ítéletet a fél milyen okból tartja jogszabálysértőnek.

Záró rész

[26] A Kúria a pervesztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felülvizsgálati perköltség megfizetésére.

[27] A Kúria a felülvizsgálati eljárási illeték viselésére a felperest az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdésében és a költségmentesség alkalmazása a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte.

[28] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. március 28.

Dr. Lomnici Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Stefanicsik Márta sk.

előadó bíró, Dr. Kurucz Krisztina sk.bíró